

عنوان مقاله:

مروری بر روند تکنولوژی در سازه های سنتی ایران

محل انتشار:

کنفرانس پژوهشهای معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رحیم عسگری چناقلو - کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، معماری، اسکو، ایران

ندا مسعودی - کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، معماری، اسکو، ایران

خداوردی جعفری - دکترای معماری، استادیار موسسه آموزش عالی اسوه معاصر، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

سال هاست که معماری ایران در سایه تخت جمشید و میدان نقش جهان، با غرور خود را به جهانیان عرضه داشته و از هرگونه حرکت و بازاندیشی نو در روند معماری سر باز زده است. ارتقای نقش تکنولوژی و سازه در معماری امروز ایران نیازمند بازنگری اساسی، اقدامات جدی و توجه در حوزه ها و موضوعات مختلف و بهره گیری از راهکارهای مناسب در هر مورد می باشد. دستاوردهای ارایه شده می تواند مبنای شکل گیری، انتخاب روش و تصمیم گیری در زمینه های مبانی نظری معماری، طراحی معماری و نگرش آن به تکنولوژی و سازه در جهت ایجاد انگیزه برای ابتکار و خلاقیت با استفاده از شناخت صحیح و درک عمیق سازه و توجه دقیق به نقش آن در شکل گیری اثر معماری قرار گیرد معماری سنتی در مواردی موجب پرهیز از نوآوری یا محدود کردن نوآوری در قالب احترام به سنتها گردیده و هدف معماری که بهتر کردن شرایط و محیط زندگی انسان است کنار گذاشته می شود و این اگر به معنای انحطاط و سقوط معماری نباشد، به معنای رخوت، بی حرکتی و عدم انطباق آن با شرایط زمان خویش است. شاید کمال مطلوب آن باشد که در این زمینه به یک تعالی بین سنت و نوآوری دست یابیم. در این مقاله سعی شده که نکات لازم در ارتباط با اجرای بناهای سنتی (خشتی و آجری) که انواع شایع مورد استفاده در معماری بناهای سنتی می باشند، بیان مشکلات و خطرات احتمالی اجرای نامناسب در بخشهای مختلف این بناها و ارایه راهکارهای مناسب در جهت بهبود آن ارایه گردد؛ مضافا اینکه نوع مصالح مورد استفاده در این بناها مورد بررسی قرار گرفته و معایب و محاسن هرکدام مختصرا و در حد لازم آورده شده است. در پایان نیز به نتایج استفاده از مصالح سنتی در معماری نوین امروزی و نوع این استفاده پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

سازه، سنتی، تکنولوژی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652881>

